

Domnu Trandafir, de Mihail Sadoveanu

Povestirea sadoveniana, opreste timpul, creand in jurul omului - povestitor sau ascultator - un spatiu magic care il protejeaza .

In timp ce Creanga descopera fabulosul din cotidian, Sadoveanu proiecteaza intregul prezent intr-un spatiu mioritic .Creanga este un fabulos, Sadoveanu este un realist mitic .Tudor Vianu surprinde o directie esentiala a creatiei acestui mare clasic ai secolului al XX-lea - si anume - " realismul artistic si liric " .

Mihail Saoveanu s-a nascut la Pascani, copilaria a petrecut-o in acest targusor moldovenesc, precum si in Verseni, sat pe malul Moldovei .Primii ani din viata sunt evocati cu caldura in volumele " cele mai vechi amintiri " si " ani de ucenicie " .

Scoala primara a urmat-o in Vatra Pascanilor, unde l-a avut ca dascal pe invatatorul Mihai Busuioc, a carui figura va fi evocata mai tarziu in povestirea cu titlul " Domnu Trandafir " .

Aceasta povestire emotionanta, care rememoreaza fapte si fixeaza un portret minunat, este dovada certa a recunostiintei, a infinitei admiratii pentru cel care l-a invatat, deschizandu-i orizonturi spirituale nebanuite, pentru cel care avea o forta magica si isi vrajea elevii cu tainele cunoasterii .

Tonul epistolar (de descriere) este folosit ca modalitate de evocare afectiva, grava si nostalgica, in acelasi timp .Sufletul rascolit de amintiri intra in comunicarea directa, prin confesiune, cu un prieten ca sa poate releva lumea sa launtrica .Lirismul de confesiune la persoana I, emotioneaza pe cititor, integrandu-l in atmosfera impusa de lectura incandescenta a textului : " din ziua in care m-am intors aici, in targusorul nostru cel vechi, n-am stat nici o clipa.

"Am cutreierat in lung si in lat locurile cunoscute, in care au ramas vii pentru sufletul meu intamplarile luminoase ale copilarii asa de indepartate " .Scriitorul apare zbuciumat, nelinistea il domina, fiindca memoria sa este un depozitar fidel, iar sentimentul timpului devine tulburator ." Timpul " erodeaza, transforma, aduce mutatii imprevizibile .Sadoveanu introduce in povestire " perspectiva subiectiva a timpului " .

In naratiunea aceasta observam un plan temporal al prezentului, al povestirii si al confesiunii, ce se impleteste cu planul temporal " al vechimii " si al " departarii " .

Martor afectiv al unor locuri pe care le viziteaza peste timp, scriitorul repeta verbul " am vazut, la Siret, locul unde ma scaldam cu dracii de seama mea ", " am vazut intinse zavoae de salcii cenusii, in care intram cu grozava frica de bursuci ", " si am mai vazut, la marginea targului surile derapanate, pline de boloboace, unde ne jucam de-a ascunselea noaptea " .

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Prin repetitii si enumeratii, prin simetrii si paralelisme se creaza o curgere melodica, o incantatie a textului .Rememorarea readuce imaginile dinamice ale copilariei zburdalnice, verbele se succed : "ne dica, o incantatie a textului .